

тъзи обработени съ собственнытъ му ржцъ земи. Не слѣдь много време тъзи държава която ви са види испаднала ще стане чудото на Есперія.

„Помните, о Телемахе, че въ управлението на народы-
тъ има двѣ работы гибелни, за които почти нема никакой
цѣръ: първата е неправедната и насилственна власть на
царете; втората е раскошеството което разваля нравытъ.

„Когато цареътъ навинкътъ да не позиавать вече
другий законъ освѣнь своята неограниченна воля, и не
обуздаватъ вече никакъ своитъ страсти, тѣ сѫ всесилни;
но при сичкото си всесилie тѣ подкопаватъ основы-
тъ на своето могущество; тѣ нематъ вече опредѣлени
правила, нито правителствени устави; сѣкий са под-
каня да ги ласкае; тѣ вече нематъ народъ, тѣ иматъ
само роби, на които числото са смалява сѣкий денъ.
Кой ще имъ каже истината? Кой ще положи плеть на
този порой? Сичко са одава; благоразумните бѣгатъ,
крыйтъ са и стениятъ. Само едно внезапно и силно
възстаніе може да възвърне въ естественното ѹ теченіе
тъзи прелъла сила: често даже мощната ржка, която
бы могъла да я въспре съвръшенно я унищожава. Ни-
що друго не са заплашва отъ едно страшно паданье
колкото властьта когато премине предълътъ си: тя при-
лича на лжкъ много обтегнатъ, който найподиръ са из-
веднажъ пуква ако него ослаби. Но кой ще посмѣе
да го ослаби? Идоменей бѣше развратенъ доро до дъ-
ното на сърдето си отъ тъзи лъстива власть; той падна
отъ престола си но не бѣ излѣзъ изъ заблужденіето
си. Угодно било прочее на боговетъ да ины проводиже
тука за да го отървемъ отъ слѣпата и призоволна тъзи
власть която не е пригодна за човѣци; потрѣба доро
и чудеса нѣкои да станатъ за да си отвори очите.

„Другото зло, почти неисцѣримо, е роскошеството.
Както неограничената власть омайва цареътъ, тъй и
роскошеството омайва цѣлъя народъ. Нѣкои думатъ че
роскошството служи да прекрания сыромасътъ на смѣтка
на богатытъ; като че сыромасътъ не можътъ да доби-
ватъ прекранията си по съ голѣма полза като умножава-
ватъ произведеніята на земята, безъ да развалятъ бо-
гатытъ съ измыслиянето на нови наслажденія. Сичкътъ
народъ навиква тогаъ да счита за необходими на жи-